

[Jensen Christensen.]

Kornpriserne udefra i Datiden. Dengang kunde Landbruget tage de dalende Kornpriser i sin Tjeneste og omsætte dem med Fordel i forædlede dyriske Produkter paa en saa gennemført Maade, at man derigenem ikke alene fandt Afsætning for Landets egen Kornavl, men med Fordel anvendte store Kornmængder udefra saavel som indkøbte Kraftfoder af anden Art.

Der er saaledes saa sent som i 1932 indført Korn her til Landet for 161 950 000 Kr. og Fodermidler af anden Art for 75 459 000 Kr., tilsammen for et saa betragteligt Beløb som 237 409 000 Kr.

Udviklingen efter det danske Landbrugs Omlægning i Firserne har altsaa ført med sig, at Fremstillingen af dyriske Produkter, af Mælk, Smør og Æg, har været drevet ikke alene for derigenem at afhænde Markernes Afgrøder her i Landet gennem vore Husdyr, men Rentabiliteten ved Omsætningen af Korn og andet Kraftfoder til forædlede Landbrugsprodukter har gennem mange Aar været saa god, saa den har fristet til store Indkøb udefra af disse Foderstoffer. Dermed er betydende Dele af det danske Landbrug gledet over til at faa en industriel Karakter, som det volder store Vanskeligheder at komme bort fra, nu da Forholdene udefra tvinger os til en stærk Begrænsning af Husdyrholdet, særlig af Svineholdet. Det volder store Vanskeligheder, fordi, som nævnt, alt i det danske Landbrug gennem 50 Aar har indrettet sig paa det store Husdyrhold. Det gælder vore Mejerier, vore Slagterier, ja, saa godt som alle vore Fællesforetagender, det gælder de enkelte Landmænds Stalde. Da det i særlig Grad er blevet det mindre Landbrug her i Landet, der har industrialiseret sig og stadig er anvist paa at klare sig gennem et stort Husdyrhold, synes der samtidig at opstaa visse Interessesmodsatninger mellem de store og de smaa Landbrug. Det danske Landbrug tvinges imidlertid til en stærk Begrænsning af Husdyrholdet i Nutiden, grundet paa manglende Eksportmuligheder, først og fremmest af Svineholdet, fordi Afsætningsmulighederne særlig svigter paa dette Felt.

Forholdene har tvunget os ind paa en Rationering ved Tvangsbestemmelser, der fører med sig, at en Mængde Landmænd her i Landet ikke engang kan afhænde deres egen Kornavl gennem Husdyrene, men er henvist til at sælge den direkte og indrette Bedriften derefter.

Men saa møder vi det urimelige Særsyn, at til Trods for, at vort Land stadig er stærkt kornkøbende, har vi dog en Kornpris saa lav,

at det ikke kan betale sig at dyrke Landets Jord med Korn. Der er fri Bane for Kornindførsel udefra til Priser, der ligger langt under den Pris, som Landmændene faar i de Lande, fra hvilke Kornet kommer til os til Dumpingpriser, oven i Købet fra Lande, i hvilke det danske Landbrug ingen væsentlige Eksportinteresser har.

Er der nogen berettiget Mening i denne Tingenes Tilstand? Den er svær at faa Øje paa! De Landmænd, som i Forhold til Ejendommenes Størrelse opnaar en ikke uvæsentlig Fordel ved Svinekortenes Fordeling, kan ikke med Rette indvende noget imod at give 13—14 Kr. for 100 kg Korn, naar de ved at sælge det videre gennem Svinene kan faa 25 Kr. for dette Kvantum.

Der kan heller ikke være nogen Mening i at bruge en stor Part af vor Valuta til Indkøb af Korn til Fremstilling af en dyrisk Produktion til Eksport, som alle Lande helst vil spærre ude, og som, rent bortset fra Svinene, nærmest giver Underskud over hele Linien. Dette sidste har vi gjort saa sent som i 1934 og brugt ca. 100 Mill. Kr. til Indkøb af fremmed Korn. Dertil kommer endda, at vi har indført for over 66 Mill. Kr. Kraftfoder af anden Art i samme Tidsrum.

Der kan heller ikke være nogen fornuftig Mening i at gøre Dyrkningen af Danmarks Jord urentabel, naar vi dog endnu har en Reserve at tære paa i denne Forbindelse paa over 100 Mill. Kr. ved at sætte Importprisen op i en Højde, der værner den hjemlige Kornproduktion imod Dumping udefra. Frankrig yder i Øjeblikket et meget stort Eksporttilskud til Hveden, saa denne kan sælges i Danmark til 9 Kr. pr. 100 kg, medens den i selve Frankrig koster meget mere.

I en Tid, da Forholdene som nævnt tvinger det danske Landbrug til at begrænse Husdyrholdet, maa vi fornuftigvis indrette os saaledes, at vi opnaar rimelige Priser for Markens Afgrøder her i Landet, før vi køber ind udefra, men ogsaa saaledes, at vi ikke lader andre Stater underbyde en rimelig Produktionspris for Landets egne Jorddyrkere ved kunstige Foranstaltninger. Hele det danske Samfund vil være vel tjent med, at vi regulerer Kornprisen paa en fornuftig Maade. Sund Fornuft kræver det.

Jeg kan derfor tilsige mit Partis Medvirkning til Gennemførelse af en Kornordning efter Linier, der, uden at komme andre berettigede Interesser for nær, tager Sigte paa at skabe en Minimalpris paa Korn, der sikrer en rimelig Produktionspris og værner det danske Landbrug imod en kunstig Konkurrence udefra.